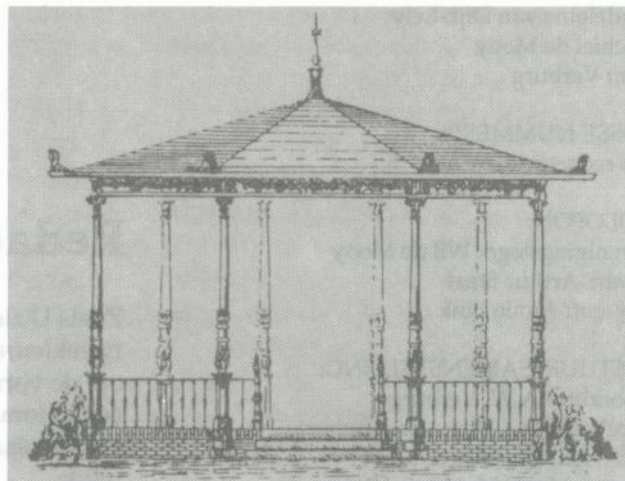

kern- punten... 14

*Toekomstmuziek voor
Noordwijk-Binnen?*

vijfde jaargang nr. 14 juni 1990

Inhoudsopgave

in dit nummer:

Redactioneel:

Colofon

Van de voorzitter

Voorstraat 23

Het huis met de hoge stoep

Noordwijk in de middeleeuwen

Droom

Hist. Gezelschap "J.Kloos"

Werkgroep cultuur/
evenementen

Dorpskern in 't kort

Verslag Alg. Ledenverg.

Suggesties

Gedachten en klachten

Agenda

pag. 2

pag. 2

pag. 3

pag. 4, 5 en 6

pag. 7, 8, 9 en 10

pag. 11, 12, 13, 14 en 15

pag. 16

pag. 17

pag. 17

pag. 18, 19

pag. 20, 21

pag. 22

pag. 24

pag. 24

"Kernpunten" is een uitgave van de Vereniging De Oude Dorpskern te Noordwijk Binnen.

SECRETARIAAT:
Florahof 20
2201 GZ Noordwijk ZH

CONTRIBUTIE:
Postbank: nr. 13 19 964
leden in Noordwijk: min. f.15
leden buiten Noordwijk: min.f.20

REDACTIEADRES:
Voorstraat 109
2201 HR Noordwijk ZH

REDACTIE:
Annie Bink
Madeleine van Dijk-Lely
Michiel de Mooy
Tom Verburg

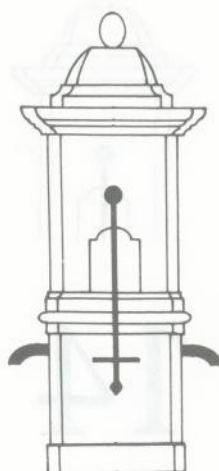
LOSSE NUMMERS:
Zie redactieadres

COLOFON:
verenigingslogo: Wil de Mooy
cover: Arthur Staal
Lay-out: Annie Bink

BESTUURSSAMENSTELLING:
Voorzitter:A.W. Verburg
ViceVz.:Mw A.Bink-van Ammers
Secr.: F.E. Boonstra
Penmr.:Mw.C.M.Alders-Verhoeven
Lid:Mw.T.S.H.Wingender-Mulder
Lid: D.J. den Haan
Lid: R.F. Kemper

DE VERENIGING STELT ZICH TEN DOEL:
"De bevordering en het behoud van de leefbaarheid op zowel historische en sociale grondslag in en rondom de oude dorpskern in Noordwijk Binnen van de gemeente Noordwijk (.....)
Zij tracht dit doel te bereiken door actieve samenwerking van bewoners en ondernemers in dit gebied, in nauw overleg met de overheid, en door alle middelen, die het doel van dienst kunnen zijn".

Overname van artikelen: in vele gevallen mogelijk in overleg met de redactie.

Vereniging „De Oude Dorpskern” te Noordwijk

Redactioneel

Zoals U ziet, is dit nummer veranderd. De omslag is in tweekleurendruk en er staat een andere foto van de pomp op, de vormgeving van de pagina's van twee kolommen tot één kolom teruggebracht. Het is even wennen, niet in de laatste plaats voor de redactie, die ook eens wat anders wilde.

Ook veranderd is de financiering van Kernpunten. De Klavervier-advertentie van de achterzijde is nu goed voor een jaar Kernpunten. Nu de Vereniging geen subsidie meer ontvangt van de gemeente zijn we extra blij dat Het Hof van Holland, Royal, De Poort van Kleef en De Beurs op deze voorwaarde wilden blijven adverteren.

De Observator en z'n makkers zijn op vakantie, en deze laatste pagina zal voorlopig gevuld worden door de rubriek Gedachten en klachten...over de oude dorpskern.

In dit nummer wordt het thema van de afgelopen ledenvergadering opgepakt: de geschiedenis van Noordwijk-Binnen. Ondermeer treft u de lezing aan, die mevrouw De Moor in het Hof van Holland gehouden heeft. Verder leest U een aantal andere historische bijdragen. Kortom: een historisch nummer.

Maar ook: informatie en plannen van de werkgroepen. Overigens: copij of brieven zijn altijd welkom, het liefst op diskette (Macintosh of IBM)

De redactie

Van de Voorzitter

Wat is dat nou, die Vereniging De Oude Dorpskern, vroeg iemand mij laatst. Is dat alleen maar een belangengroepering?

In onze dorpskern spelen een heleboel belangen. soms lopen ze parallel, soms kruisen ze elkaar. Bewoners hebben belangen, die willen mooie en veilige straten. Dit is ook van belang voor de ondernemers, de gemeente vaart wel bij een goed onderhouden dorp, het heeft een positieve uitstraling naar het aantrekken van werkgelegenheid, van toerisme, en als het oude, karakteristieke behouden blijft, bewaren we ook de cultuur voor het nageslacht. De Vereniging staat achter de belangen van haar leden, maar dat maakt haar nog niet tot een kale belangenvereniging. Direkt en indirect bergt ze tal van tal van niet altijd zichtbare kanten in zich.

Op bescheiden wijze tracht ze ook via de werkgroep Cultuur en Evenementen zomers en 's-winters een stimulans te geven aan het gebeuren in Noordwijk-Binnen. Ik noem maar de tuinmarkt (22 en 23 juni van harte aanbevolen), de kerstmarkt, bezoek aan de St. Joris Doelen.

De contacten tussen de leden onderling is het doel van de maandelijkse borrel in Royal, zomaar een aardigheid was de introductie van het Bins Bittertje.

De Algemene Ledenvergadering proberen we altijd op te luisteren met een passende spreker, zoals onlangs mevr. De Moor over middeleeuws Noordwijk. Ook het instellen van een historisch gezelschap hoort daarbij. Het verder bestuderen van de bronnen die Kloos ons heeft aangereikt moet het verleden van de dorpskern verder helpen ontrafelen.

De werkgroep Verkeer & Ruimtelijke Ordening wil positief bijdragen tot de totstandkoming van het Beschermd Dorpsgezicht, en tot een geordend en veilig verkeer. Daarbij bestaat hier en daar de indruk, dat de Vereniging op gespannen voet met de Gemeente zou staan. Echter. Juist waardering bestaat er voor diegenen die vanuit de politiek en achter de tekentafel hun best doen om het reilen en zeilen in het dorp in goede banen te leiden. Dat er daar bij verschil van inzicht kan zijn, lijkt mij juist een natuurlijke en ook nuttige zaak. Juist uit het spel van deze krachten, bij gebruikmaking van de spelregels van de democratie, vloeit een voor alle partijen aanvaardbare oplossing voort. Dat je daarbij wel eens in beroep moet gaan bij en hogere overheid hoort er ook bij. Maar een minnelijke schikking blijft toch het streven.

Ik ben nu de derde voorzitter. Na de dynamische Wim van Vugt en de onverzettelijke Jaap de Mooij. Dat de vereniging naast een verloop in andere bestuursleden ook regelmatig haar voorzitter ververst is geen rare zaak. Het bestuur immers blijft continu, de voorzitter is in grote mate een coördinator. In onze vereniging gaat het grotendeels juist om de werkgroepen die de arbeid verrichten. In het bestuur worden de werkzaamheden besproken en op elkaar afgestemd. En juist die mensen van de werkgroepen en de mensen die hen regelmatig helpen wil ik nog eens hartelijk bedanken voor het werk dat zij, doorgaans in stilte, voor de dorpskern doen. Bij deze!

Wellicht tot ziens op de borrel (elke eerste dinsdagavond van de maand) of op de tuinmarkt!

Tom Verburg,
voorzitter.

Door Leo van der Meer
en
Mieke Flemming,
bewoners.

Voorstraat 23

Actieve leden van onze vereniging zal het niet zijn ontgaan dat er enkele maanden geleden ook op ons huis een informatiebordje van de ANWB is aangebracht, een initiatief dat de ANWB al in 1935 startte.

Op 31 januari jl stond er ook nog een berichtje in de Zeekant: restauratieplannen ter visie ingevolge de monumentenwet, van ons pand.

Het leek ons leuk om over ons pand wat meer te vertellen.

Allereerst het bordje, met de tekst "Franse

Voorstraat 25/27

kostschool". Wat moest zo'n buitenlandse school hier in het dorp? Werd er alleen maar franse kost gegeten of een soort kokschoon met "Haute Cuisine" i.p.v. de gebruikelijke aardappelen met jus? En dan het kostgeld voor die tijd!

Toch waren er al kostscholen in Noordwijk vanaf 1535. Eerst de latijnse scholen, daar werd grieks en latijn geleerd. De renaissance had namelijk een grote opleving in deze talen tot gevolg gehad, omdat men de griekse en romeinse oudheden weer ging bestuderen. Ook werd er veel geschreven in het latijn, o.a. door Erasmus. Eind 16e eeuw verdween de latijnse school en daarmee ook het zg. hogere onderwijs in Noordwijk.

Vanaf 1633 was er echter weer een franse kostschool met als laatste meester Joseph de Veer.

Volgens zijn eerste prospectus van het instituut dat hij beheerde, werden "de jonge lieden aan zijn opzigt toebetrouwd, behoorlijk gelogeed, gevoed en onderwezen in de Fransche, Engelsche en Nederduitsche talen; het schrijven, de rekenkunde, het boekhouden en de geographie."

Men moest wel van goede afkomst zijn om hier te mogen studeren, want men betaalde niet alleen de f300,- die op het ANWB bordje staat vermeld, maar ook nog eens:

f15,- voor bewassen en onderhoud van het linnen

f10,10 aan de parui maker voor kappen

f25,- aan de dansmeester, en evenzoveel aan de Teekenmeester indien men van hun diensten gebruikmaakte

f6,- voor intrede aan de ondermeesters en Domestiquen, en

f6,- bij ieder nieuwwjaar.

Bij de intrede brengen de jongelieden zilveren lepel en vork, twee tinnen Borden en dito Kamerpot, 6 servetten, 6 Handdoeken, 2 paar Slaaplaakens en 2 paar Sloopen, of betaalen eens voor al 15 gl.15st. voor 't Zilver en Tin en voor 't overige f20,-. Viool, Fluit, Clavier of andere meesters werden bijzonder

betaald à 9 st. per Les.

Ook zullen eenige jonge heeren, des begeerd werdende, een bed alleen kunnen hebben, mits betaalde f20,- 's jaars.

Daar is één Vacantie in 't Jaar, van ses weeken, omtrent Pinxteren." (Kloos, blz.109)

Toen zijn school zich uitbreidde tot 70 à 80 leerlingen (ze kwamen van Java, Bengalen, Ceylon, Paramaribo, Kaap de Goede Hoop, Guyana etc.) bracht hij zijn instituut over van de plaats waar nu het oude postkantoor staat naar de huizinge en plaats "Lust en Rust", met stalling, tuinmanshuis, boomgaard, terras met Turksche tent (hoe zou dat er hebben uitgezien?), twee vijvers, moestuin en wandelpaden, aan de Oosteinder-Voorstraat begrenzende de korte steeg, het doelenterrein en de "vierkante vijver" van huize Offem. (Dit is de beschrijving van Kloos van het huis van mijn opa, Voorstraat 23 en 25). De huisnummers van de Voorstraat zijn in de jaren vijftig gewijzigd, daarvoor was het 25 en 27, nu ontbreken er weer heel veel nummers in de Voorstraat. Een leuke vraag voor een speurtocht.

Het hele pand werd rond 1885 door mijn grootvader C.L.J. van der Meer gekocht voor ongeveer f4000,-, samen met de overtuin en het kippenloopje. Het gedeelte dat nu door ons bewoond wordt is (1/3 van het geheel) nog gebruikt als bollenopslagplaats, daarna verhuurd aan een drukkerij, die later overgenomen werd door mijn grootvader voor zijn zoon Gerard. De drukkerij is later verhuisd naar de Van Limburg Stirumstraat, waar Buijze de zaak voortzette.

In 1942 kocht mijn vader Voorstraat 23 uit de boedel, waardoor het pand gesplitst werd en de overtuin bij Voorstraat 25 bleef. Wij zijn blij om hier te kunnen wonen en wij hopen dit fijne huis in goede staat te kunnen houden, om zo een stukje familie- en dorpsgeschiedenis te bewaren.

Zoals van veel oude huizen is er veel te vertellen over de historie, zoals al in het begin gedaan is. Maar er is nog veel meer!

Net als de meeste huizen aan de Voorstraat staan de zijmuren scheef t.o.v. de voorgevel c.q. de Voorstraat. Is hier een verklaring voor?

Aan de buitenkant is te zien dat de voorgevel ongeveer één meter verbreed is, de dakconstructie loopt dan niet verder en er is dan alleen maar een brede goot. Aan de voorkant is heel goed te zien dat de goot verlengd is. *(kan iemand mij helpen deze goot te schilderen totdat de restauratie gaat beginnen, ik heb hoogtevrees)*. Er is ook nog een loze ruimte tussen ons en het oudste huis (Verhart), is dit een soort brandgang geweest?

De vloer van ons huis was vroeger gelijk met de raamkozijnen met daaronder een kelder met gewelven. De gewelven zijn in de jaren twintig afgetopt, de kelder is nog wel gedeeltelijk aanwezig. In dezelfde tijd zijn ook onze keuken en serre eraan gebouwd. Aan de zijmuur is nog te zien dat ons huis een éénverdiepingshuis geweest is: de aanzet van een laag dak. Als stenen eens konden spreken...

Hiermee had ik deze korte beschrijving willen afsluiten, maar zoals altijd komt er op het laatste moment nog meer naar boven, dus weer terug naar de geschiedenis!

De eerste beschrijving in Kloos van het huis is van 1725 (blz 125). Heer Wigbold II van Noordwijk liet in zijn nalatenschap een "huis aan de Voorstraat na met een tuin langs St. Joris Doelen". Maar het huis was al veel eerder in handen van de familie Van der Does. Blijkens een akte van 1701 was het huis in bezit van een kleindochter van Wigbold van der Does en Anna van Kerchove. Zij was een dochter van Anna van der Does en Philips Zoete de Laecke de Villers, haar naam was Catharina de Zoete Laecke van Villers. Haar eerste huwelijk was met

de Heer van Closter (+ ?), haar tweede met Johan Frederik van Lyere (+ rond 1730). Er is een stuk dat zij al in 1701 onder voogdij werd gesteld van haar broer Alexander de Laecke van Villers (copie april 1701). Deze broer verkocht "een huysing ende stalling den tuyn ende boomgaert, mitsgaders den elst? acker ende hoogen dijk aende westzijde daeraf, staende en gelegen binnen den dorpe Noordwijk voors. aen 't oosteynde van de Voorstraet belendede (?) een zijde ten noortoosten Simon Jans van Velsen ende aen d'andere zijde ten zuytwesten seeckere steege, het erff van den Doelen...aen de hoogwelgeooren heer Wighbold van der Does, heer van beyde Noortwijcken ende Langevelt etc."

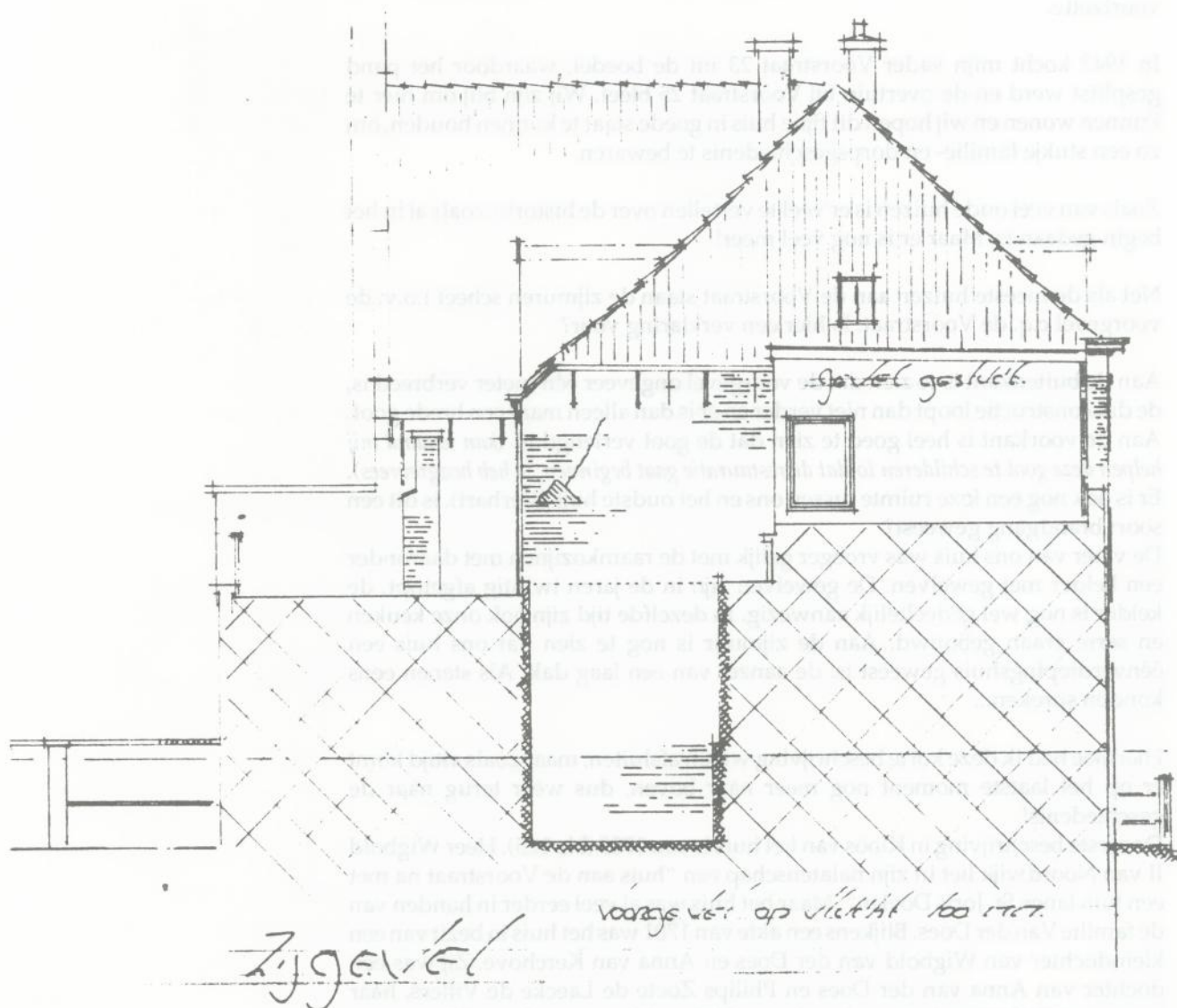
Verder hopen wij bij de restauratie nog voetsporen te vinden van stadhouder Willem V, die op 18 juli 1789 ons huis bezocht (hij zal wel niet in ons bescheiden gedeelte geweest zijn!)

Fam. Van der Meer, Voorstraat 23

P.S. Eigenlijk te gek om in zo'n historisch pand (Voorstraat, Noordwijk) te wonen en dan nog met een echte inboorling! Zal ik daar eens een stukje over schrijven?

Mieke M. Flemming, e.v. L. v.d. Meer

P.P.S. De Van der Meers (of is het Van der Meeren?) kwamen pas rond 1769 in Noordwijk wonen, dus zo historisch zijn wij ook weer niet...

Het huis met de hoge stoep

In het jaar 1762 koopt Willem Hendrikszoon Westerbaan twee naast elkaar liggende huizen aan de Voorstraat. Bij de huizen hoort een grote tuin met stalling, wagenhuis en boomgaard, doorlopend tot aan de Achterweg.

Door Madeleine van Dijk-Lely

In deze huizen hield een eeuw eerder Leendert van Teylingen een herberg met de naam 'Hoff van Holland'. In de tuin exploiteerde hij een kaatsbaan en een klosbaan, waarbij we bij klossen moeten denken aan een soort croquet spel. Het bedrijf floreerde niet erg. Na Van Teylingens dood in 1694 zet een ander echtpaar de zaak nog enkele jaren voort, maar uiteindelijk wordt de zaak geliquideerd. De dochter van Van Teylingen begon echter met haar echtgenoot Leendert Breloftsbergh in 1699 een nieuw bedrijf in een ander huis, tegenover het Lindenplein. Deze herberg groeide na allerlei wederwaardigheden uit tot het tegenwoordige 'Hof van Holland'.

Willem Westerbaan is één van de schepenen van Noordwijk, een tamelijk belangrijk heer dus en waarschijnlijk niet onbemiddeld. Hij vindt dan ook dat een fraai herenhuis beter bij hem past dan de twee kleine panden die hij heeft aangekocht. Hij laat de huizen slopen en op hun plaats verrijst dan het grote voorname herenhuis Voorstraat 69. Het huis onderscheidt zich van alle andere in de straat door de hoge stoep met dubbele opgang en balustrade en de twee ruime poorten aan weerszijden. Geen wonder dat in de ruim twee eeuwen dat het huis er staat vijf burgemeesters hier een passend domicilie vinden, het is een echt burgemeestershuis.

Willem Westerbaan verkoopt het huis in 1778 aan Jacoba Bordels, weduwe van Sefridus van der Tuuk. Uit de koopakte blijkt dat het nu om één pand gaat, een bewijs dat inderdaad Westerbaan het grote huis heeft laten bouwen.

Jacobas Bordels begint in haar nieuwe huis met een nieuw huwelijk, en wel met

Abraham ter Borgh. Wanneer ze ook deze echtgenoot heeft overleefd, verkoopt ze het huis in 1802 aan Douwe Theodoor baron van Grovestins uit Rotterdam. De baron beviel het blijkbaar niet zo in Noordwijk, na zes jaar verkoopt hij het huis al weer aan Pieter Poel, koopman.

Deze verhuist later naar Amsterdam, waar hij woont als hij het huis in 1818 verkoopt aan Henrica Isabella Oosterlinck. Hij verkoopt het voor iets meer dan een kwart van de prijs die hij er zelf voor betaald heeft. Deze waardevermindering duidt op de algehele verarming van Nederland, veroorzaakt door de Franse bezetting.

Mejuffrouw Oosterlinck was een ondernemende tante, zij begon in het huis een katholieke kostschool voor jongedames. Men zegt wel eens dat in de Voorstraat ieder huis met vier ramen in de voorgevel te eniger tijd een kostschool is geweest. Voor Voorstraat 69 gaat dit verhaal dus op. Samen met een nicht verzorgde Henrica gedurende tien jaren de opvoeding en het onderwijs van gemiddeld zo'n tiental élèves. Daarna verliep de school een beetje en verkocht ze het huis weer door aan de heer Schäffer in het jaar 1828.

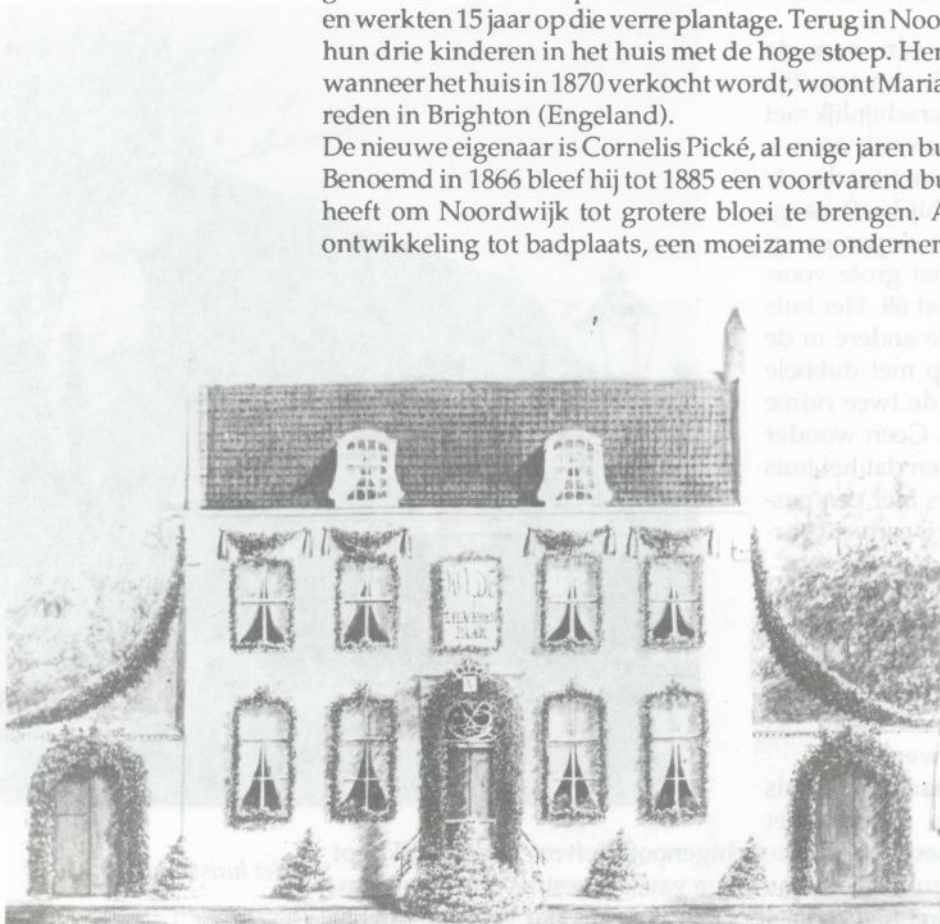

Het huis anno-nu.

Johan Jacob Schäffer is de eerste van de reeks burgemeesters die het huis bewoond hebben. Hij was ook de eerste burgemeester van Noordwijk. In 1825 namelijk werd bij Koninklijk Besluit de functie van schout veranderd in die van burgemeester. Behalve burgemeester was Schäffer gemeentesecretaris en ook nog notaris. Wel erg veel functies in één hand, maar hij schijnt het goed gedaan te hebben. Kloos noemt hem tenminste "bemind en werkzaam". In 1828 is onder zijn leiding, na 32 jaar beraadslagen, eindelijk de Algemene Begraafplaats aan de Oude Zeeweg aangelegd. Vrij jong overleed deze eerste burgemeester in 1841, op 59-jarige leeftijd. Hij werd toen door de broeders van het St. Jorisgilde naar zijn graf op de nieuwe begraafplaats gedragen. Zijn weduwe, Johanna Sobels, verkoopt nog in hetzelfde jaar het huis aan Maria Frederica de Veer, een kleindochter van de bekende kostschoolhouder Joseph de Veer. Zij was in 1826 in Noordwijk getrouwd met Henry Tyndall, planter te Suriname, eigenaar van de plantage 'Nursery' in het district Nickerie. We hebben er geen bewijs voor, maar het lijkt erg aannemelijk dat dit de bekroning was van een jeugdliefde, ontloken in de tijd dat Henry bij grootvader de Veer op kostschool zat. Ze vertrokken 'naar de west' en woonden en werkten 15 jaar op die verre plantage. Terug in Noordwijk vestigden ze zich met hun drie kinderen in het huis met de hoge stoep. Henry Tyndall sterft in 1866, en wanneer het huis in 1870 verkocht wordt, woont Maria de Veer om de een of andere reden in Brighton (Engeland).

De nieuwe eigenaar is Cornelis Pické, al enige jaren burgemeester van Noordwijk. Benoemd in 1866 bleef hij tot 1885 een voortvarend burgemeester die veel gedaan heeft om Noordwijk tot grotere bloei te brengen. Allereerst is dat geweest de ontwikkeling tot badplaats, een moeizame onderneming die veel energie vroeg.

Vervolgens de aanleg van de stoomtram van Leiden naar Noordwijk aan Zee, waar hij echt jaren voor heeft moeten vechten. Op 22 juni 1885 was het dan eindelijk zo ver en reed de eerste tram Noordwijk binnen. Helaas was toen de gezondheid van burgemeester Pické al zo slecht dat hij de eerste feestelijke rit met genodigden niet meer kon meemaken. Kloos vertelt het zo mooi in zijn boek: "Gezeten in een rolstoel voor zijn vensterraamen den tram aanschouwende biggelden hem tranen van aandoening en vreugde

Het huis anno 19e eeuw in feesttooi voor een zilveren bruiloft.

over de wangen." Drie weken later overleed hij.

De volgende burgemeester, Hendrik Graaf van Limburg Stirum, bewoonde al een prachtig huis (Huize Stirum aan de Prins Hendrikweg), en zo werd de reeks burgemeesters-bewoners even onderbroken. De volgende bewoner van het huis was Wijbrandus Franciscus Kervel, een arts, Medicinae Doctor zoals het zo deftigin de koopakte staat. Deze medicus bleef er echter maar zes jaar wonen van 1886-1892, waarna het huis weer door een burgemeester betrokken werd.

Deze burgemeester jonkheer Jan H.J. Quarles van Ufford blijft van 1890 tot 1901. Onder zijn leiding komt de eerste algemene politieverordening tot stand, evenals een brandweerverordening en een regeling voor het strandrecht en strandverhuur. Ook heeft hij zich zeer verdienstelijk gemaakt voor een eerste inventarisatie van het gemeente-archief. Tot dan toe lag er op de zolder van het gemeentehuis een ongeordende verzameling charters, registers, rekeningen etc. vanaf ongeveer het

jaar 1398.

In 1901 werd Quarles benoemd tot referendaris bij het Departement van Binnenlandse zaken en vertrok hij met zijn gezin naar Den Haag. Zijn opvolger Ernest Louis baron van Hardenbroek is ook de volgende bewoner aan de Voorstraat. Hoewel ook hij maar kort burgemeester bleef, tot 1908, werden hij en zijn echtgenote zeer populair onder de Noordwijkse bevolking. Onder zijn bewind werd de gasfabriek opgericht, een visserijschool gesticht en werd de riolering in Noordwijk aan Zee aangelegd. Tijdens zijn bewoning van het huis liet hij achter in de tuin twee kleine huisjes bouwen, waarschijnlijk voor zijn huispersoneel. Die twee huizen staan er nog, Of-femweg 34 en 36. In 1908 vertrok van Hardenbroek naar Rijswijk, waar hij als burgemeester benoemd was.

De laatste burgemeester-bewoner neemt zijn intrek aan de Voorstraat. Het is Jonkheer Willem Constantijn van Panhuys. Hij blijft burgemeester tot 1929, een lange periode waarin veel tot stand komt. Zijn intrede in het dorp vierde hij met een royaal gebaar: ieder arbeiders- of vissersgezin (dat waren er toen 877) kreeg een pond vlees en een krentenbrood cadeau. Vorige burgemeesters hadden ook dergelijke uitdelingen gedaan, maar dit was waarschijnlijk wel de laatste keer. Je kan je immers nauwelijks voorstellen dat in 1930 een dergelijk feodaal gebaar nog gewaardeerd zou zijn.

Tijdens de ambtsperiode van Van Panhuys wordt de gemeentelijke drinkwaterleiding opgericht en komt ook de elektriciteitsvoorziening tot stand. De toren van de Grote Kerk wordt in 1926 grondig en vakkundig gerestaureerd en krijgt een nieuw uurwerk met een vier-tonig Westminster-carillon, hetzelfde carillon dat we nu nog ieder kwartier horen spelen. Na zijn overlijden in 1929 verkoopt zijn weduwe het huis aan de heer Willem de Ruyter, koopman te Noordwijk. De familie De Ruyter, een kinderrijk gezin, bleef er ruim dertig jaar wonen.

In 1959 verkocht De Ruyter de twee huisjes achter in de tuin aan de heer G.A. Weerink. Dit was dus de definitieve splitsing van het bezit.

In 1968 verkopen de erven De Ruyter (de ouders zijn dan al enige jaren overleden) het huis aan de heer J.W. Bauer, ook een koopman. Deze Bauer blijft maar vier jaar eigenaar en verkoopt in 1972 het huis aan professor E. van Hall. Daarmee zijn we aangekomen bij de huidige bewoners en is het verhaal compleet. Vorig jaar heeft de familie van Hall grote restauratiewerkzaamheden laten uitvoeren aan daken en muren, zodat het huis nu weer geruime tijd verder kan. Heel opmerkelijk bij dit huis is dat van binnen de indeling en afwerking in die twee eeuwen zo mooi bewaard is gebleven. Gelukkig heeft niemand van de toch talrijke bewoners de behoefte gehad om de 18e-eeuwse binnen-kamers eens grondig te gaan moderniseren. Laten we hopen dat het fraaie huis met de stoep nog lang de Voorstraat zal blijven sieren.

Als bijlage volgt op de volgende pagina de reeks van eigenaars en koopsommen.

Bronnen:

Aktes in het bezit van de familie Van Hall
Rijksarchief in 's-Gravenhage
J. Kloos, Noordwijk in de loop dfer eeuwen

Entreepartij met een voor de Voorstraat unieke stoep.

Achtereenvolgens vindt U vermeld: koopdatum, eigenaar, enkoopsom	
30-3-1762	Willem WesterbaanHzn, schepen te Noordwijk koopt van Catharina Snellen, weduwe van Wijnand Tips twee huizen. Hij bouwt het huis Voorstraat 69. f 2.000,=
17-4-1778	Jacoba Bordels, weduwe van Sefridus van der Tuuk koopt van Willem Westerbaan Hzn. f 3.000,=
25-11-1802	Douwe Theodoor baron van Grovestins koopt van Jacoba Bordels weduwe van Abraham ter Borch f 6.000,=
19-10-1808	Pieter Poel, koopman koopt van Douwe Theodoor baron van Grovestins f 6.200,=
10-8-1818	Henriëtte Isabella Oosterlinck koopt van Pieter Poel, koopman te Amsterdam f 1.700,=
20-10-1828	Johan Jacob Schäffer, burgemeester en secretaris van beide Noordwijken, Langeveld en Offem koopt van juffrouw Henriëtte Isabelle Oosterlinck f 3.000,=
28-10-1841	Maria Frederica de Veer, echtgenote van Henry Tyndall, planter te Nickerie, Suriname thans te Noordwijk koopt van vrouwe Johanna Sobels, weduwe Johan J. Schäffer f 7.000,=
7-4-1870	Cornelis Lucas Coenradus Willem Pické, burgemeester koopt van erfgenamen Maria Frederica de Veer f 10.000,=
31-8-1886	Maria Johanna Rens, echtgenote van Wijbrandus Franciscus Kervel, Medicinae Doctor te Noordwijk, koopt van Gerarda M.L. Jongkind Coninck, wed. Cornelis Lucas C.W. Pické te Leiden f 10.000,=
12-4-1892	Jhr. Mr. Jan Hendrik Jacob Quarles van Ufford, burgemeester koopt van Maria Johanna Rens, echtgenote van Wijbrandus Franciscus Kervel f 13.500,=
2-1-1902	Ernest Louis baron van Hardenbroek, burgemeester koopt van jhr. mr. Jan Hendrik J. Quarles van Ufford, referendaris van het Departement van Binnenlandse Zaken f 16.000,=
7-7-1908	Levina Anna Catharina van der Lek de Clercq, echtgenote van jhr. Willem Constantijn van Panhuys, burgemeester koopt van Ernest Louis baron van Hardenbroek, burgemeester te Rijswijk f 26.000,=
7-11-1930	Willem de Ruyter, koopman te Noordwijk koopt van Levina Anna Catharina van der Lek de Clercq weduwe van jhr. Willem Constantijn van Panhuys f 30.000,=
18-10-1968	Johan Wilhelm Bauer, koopman koopt van de erven De Ruyter f 120.000,=
1-1-1972	Prof. Dr. E. van Hall koopt van Johan W. Bauer

Noordwijk in de Middeleeuwen

Inleiding gehouden door mevrouw drs. G. de Moor op de Algemene Ledenvergadering, dinsdag 2 april 1990.

Sint-Jeroen

Al vroeg kende men in Noordwijk vreemdelingenbezoek. Het was namelijk een pelgrimsoord voor Sint-Jeroen. Deze Angelsaksische missionaris zou in de 9e eeuw door de Noormannen vermoord zijn. Volgens de traditie zou Dirk II, graaf van Holland, in de 10e eeuw, het stoffelijk overschot van Sint-Jeroen, dat in Noordwijk gevonden was, naar het klooster Egmond hebben overgebracht. De verering voor hem was een echt streekgebeuren, want in 1340 stichtte de pastoor van Voorhout, Albertus Terninc, een gasthuis voor de pelgrims. Op deze plaats staat nu het oude stadhuis. In 1429 verhief bisschop Zweder van Culemborg Noordwijk officieel tot bedevaartsplaats. Zijn feestdag valt twee dagen na Maria-ten-Hemelopneming, op 17 augustus.

De profanere vorm van ontspanning, namelijk strandbezoek, kwam in de 15e eeuw ook al voor. De religieuzen van Leeuwenhorst gingen in de 15e en 16e eeuw herhaaldelijk spelevaren. Het is niet duidelijk of zij met een bootje gingen of pootje baadden. Waarschijnlijk waren zij in die tijd niet de enigen.

Strandbezoek

De geschiedenis van Noordwijk is onlosmakelijk verbonden met de familie van de Boekhorst.

In 1270 trouwde Boudewijn van Noordwijk met Aleid, bastaarddochter van de Utrechtse bisschop Otto. Daar Otto een verwant was van Floris V, werden Boudewijn van Noordwijk en zijn afstammelingen dit ook. Het is daardoor niet toevallig dat een groot aantal van zijn afstammelingen de naam Floris dragen, want men noemt vaak zijn kinderen naar zijn broodheer. Boudewijn was een protegé van Floris V en kreeg in 1273 de hofstede Boekhorst, die bij Noordwijk lag, in leen. Zodoende noemden leden van het geslacht van Noordwijk zich vaak Van de Boekhorst.

Het huis van de Boekhorst

Na het Hollandse huis kwam na de dood van Floris V's zoon, Jan I, in 1299 het Henegouwse huis. De broer van graaf Willem III, Jan van Beaumont, kreeg in 1308 goederen in Noordwijk, die afgenomen waren van de moordenaars van Floris V. Jan van Beaumont bezat een huis in Noordwijk. Het baljuwschap, waaronder we een grafelijk bestuursdistrict moeten verstaan, Noordwijk kwam nu onder het bestuur van een zijtak van de graven van Holland, namelijk de heren van Blois, die van Jan van Beaumont afstamden. Toen in 1397 Guido van Blois kinderloos gestorven was, kwamen zijn lenen weer terug aan de leenheer. Op dat ogenblik was Albrecht van Beieren graaf van Holland. En dat was het geschikte moment voor de ingezetenen van Noordwijk om stadsrecht te vragen omdat er nu een bestuurswisseling optrad. Dit kregen ze ook. Maar een jaar later maakte Albrecht van Beieren deze beslissing weer ongedaan. De reden was waarschijnlijk dat de adel en met name de familie Van de Boekhorst hier tegen bezwaar gemaakt had. Hun invloed en inkomen zou met de democratisering van het Noordwijkse bestuur verminderen. en Albrecht kon de militaire en administratieve steun van de Noordwijkse patriciërs moeilijk missen. Het gevolg van dit alles was wel dat Noordwijk niet ommuurd werd en dat heeft een paar keer nare gevolgen gehad, zoals we zullen zien. Wat betreft inwonertal had Noordwijk best een stad kunnen worden want in de vijftiende eeuw waren

Het stadsrecht

↓ Keunenhorst.

↑ het kloostercomplex

de bewoners talrijker dan van menige stad in Holland. Er verbleven ongeveer 1500 in Noordwijk. Er woonden ook opvallend veel geestelijken. Dit had zijn invloed op de geestelijke vorming in het dorp.

Margaretha van Bourgondië en haar dochter Jacoba van Beieren

Tijdens het bestuur van Albrechts zoon, Willem VI, kreeg het baljuwschap Noordwijk opnieuw een bijzondere positie, want het kwam onder het bestuur van Albrechts schoondochter Margaretha van Bourgondië. Dit is de moeder van Jacoba van Beieren. We moeten dus ook wel aannemen dat Noordwijk tijdens de Hoekse en Kabeljauwse twisten tussen 1425 en 1429 aan de kant van Jacoba stond, die verloor: haar neef Philips van Bourgondië zette haar opzij. Haar moeder, Margaretha van Bourgondië, bleef vrouwe van Noordwijk en had daar een huis aan de Herenweg. Toen Jacoba van Beieren in 1436 op het slot Teilingen gestorven was, werd haar erfenis in Noordwijk afgehandeld.

Van dit huis van Margaretha van Bourgondië is niets meer over, want in 1450 is Noordwijk grotendeels afgebrand. De kerk van Sint-Jeroen, het door Margaretha van Bourgondië gestichte Sinte-Barbaraklooster en het gasthuis voor de pelgrims gingen in vlammen op.

Leeuwenhorst

De baljuw van Noordwijk, Jan van de Boekhorst, heeft deze brand niet meer beleefd, hij was namelijk een paar maanden tevoren, in 1450, overleden. En in het klooster Leeuwenhorst begraven. Hij had een paar jaar vóór zijn dood het klooster een kruis op de toren van Leeuwenhorst geschonken.

Tussen 1470 en 1484 was Jans dochter, Agnes van de Boekhorst tot Noortich, abdis van Leeuwenhorst.

Jan van de Boekhorst en zijn tweede vrouw, Elizabeth van Alkemade, liggen nu in de Sint-Jeroenskerk begraven. Dit komt doordat de zerk na de Reformatie hierheen is overgebracht, waarschijnlijk in de kapel van het Heilig Kruis. In 1502 toen Jan van de Boekhorsts zoon, Jan van Noortich tot Noortigerhout, overleden was, stichtte deze laatste bij testament genoemde kapelanie en werd er ook met twee van zijn drie vrouwen, waarmee hij achter elkaar getrouwd was, begraven. Jan van Noortich tot Noortigerhouts diensten als militair, aan van Philips van Bourgondië bewezen, hadden hem meer gekost dan opgeleverd en zijn nalatenschap was weinig indrukwekkend.

De crisis na 1477

Intussen was het wel bergafwaarts gegaan met de familie Van de Boekhorst. Op de eerste plaats financieel: Jan van de Boekhorst had in twee huwelijken 18 wettige kinderen verwekt en het laat zich denken dat er dan niet veel te verdelen valt. Vanaf de dood van Karel de Stoute in 1477 tot de jaren negentig van de 15e eeuw was het overal in Holland een slechte tijd. Noordwijk werd extra zwaar getroffen. Evenals overal elders had men te lijden van koude winters en natte zomers, wat invloed op de prijzen had. Hier kwam nog bij dat er om Leiden, waar de Hoekse en Kabeljauwse twisten opnieuw uitgebroken waren, burgeroorlog woedde. Karel de Stoutes dochter Maria de Rijke was bovendien in oorlog met Frankrijk gekomen. De vissersvloot werd grotendeels vernield of buitgemaakt en voor de gevangenen Noordwijkers moest losgeld betaald worden.

In 1491-1492 kwamen de Kennemers in opstand tegen het centrale gezag in Brussel onder de naam Kaas- en Broodvolk. Noordwijk koos, onder leiding van leden van de familie van de Boekhorst, de kant van de Kennemers. Het is de vraag in hoeverre dit helemaal vrijwillig was: als onbeschermd dorp heb je natuurlijk weinig kans om je te verdedigen.

Toen de rebellie neergeslagen was, moest het dorp een hoge boete de stadhouder

van Maximiliaan van Oostenrijk in Den Haag betalen.

In 1528 brachten de benden van Maarten van Rossum ook in Noordwijk verwoestingen aan. Leeuwenhorst gaf hierna een ondersteuning aan de parochiekerk.

In 1547 brak er brand in Leeuwenhorst uit. Aan de Noordwijkers die hielpen blussen werden door de abdis 100 gulden beloofd. Toen de brand geblust was, kwam zij met de dorpsbestuurders overeen om 36 gulden te geven. Hiervan kocht men brandblusmateriaal, zoals emmers, ladders en brandhaken. Van nu af aan kon Noordwijk dus over een georganiseerde brandweer beschikken.

De stichting van de brandweer in 1547

Ondanks zijn drie vrouwen had Jan van Noortich tot Noortighout geen wettig nageslacht verwekt. Zo ging de heerlijkheid Boekhorst in 1502 over in handen van de familie Van Woerden-Van Vliet, die ook grote belangen in Utrecht had, waardoor ze minder bij het dorp betrokken waren. Het baljuwschap van Noordwijk kwam nu in handen van een neef van Jan van Noortich tot Noortighout, namelijk Jan van der Does en zijn afstammelingen.

De familie Van der Does

Deze familie is ook cultureel van groot belang voor Noordwijk geweest. We hoeven alleen maar te denken aan de humanist Janus Douza, die ertoe behoorde.

Met de stichting van de rederijderskamer "De Lelie onder de Doornen" was Noordwijk voor een plattelandsplaats erg vroeg. Deze stichting moet van vóór 1545 dateren, want dan krijgt de kamer voor het eerst subsidie van het dorp Noordwijk en het klooster Leeuwenhorst. Behalve in het dorp traden de rederijders ook wel in dit klooster op.

De Reformatie is in Noordwijk vrij vreedzaam verlopen. Weliswaar is het klooster van Sinte-Barbara verwoest, maar de kerk van Sint-Jeroen bleef gespaard. Dit is mogelijk te danken aan het feit dat een andere humanist: Sartorius (een verlatinisering van Jan Snijder) sinds 1536 in Noordwijk Latijnse les gaf. Hij was als leraar van het Amsterdamse gymnasium ontslagen, omdat hij voor die tijd afwijkende ideeën had. Maar een godsdienstig fanaticus is hij nooit geweest.

De cultuur

Wanneer op Allerheiligen 1571 de geuzen in Noordwijk landen, kan men stellen dat daar dan de middeleeuwen voorbij waren.

De Sint-Jeroen nu werd een protestantse kerk en het gasthuis werd als weeshuis ingericht. Het dorp bleef in overgrote mate katholiek, maar men was religieus niet erg fanatiek. Dit blijkt onder andere uit het feit dat de schilder Nicolaas Isaacsz. van Swanenburg, die in Leiden moeilijkheden om zijn geloof onderzond, zich in Noordwijk vestigde. Hij schilderde in 1642 een blazoen voor de rederijderskamer, dat "De besnijdenis van Christus" als onderwerp had. Dit kunstwerk bevindt zich tegenwoordig in het gebouw van de Sint-Jorisdoelen.

De landing van de geuzen in 1571

Droom

*De grote zaal van de "Lindehof" is bijna vol,
de burgemeester speelt zijn officiële rol
van eerste man
en ik zit daar
verscholen achter plantengroen
wanneer ze binnen treedt
en plaats neemt op de aangeboden stoel.*

*"Dames, Heren,"
zo spreekt de burgervader,
"de kunst komt nader
tot het volk
en Henriëtte Roland Holst
is daarbij Uw aller tolk".*

*Ze staat op, kucht
en met een wat verveeld gezicht
krikt ze en neemt weer plaats
naast de man van ambtelijk gewicht.*

Het doek gaat op, het spel kan nu beginnen...

*Ze leest voor uit eigen werk:
"O goede dood..."
Poëzie zo ijzersterk.*

*De zaal applaudiseert
en ik weet niet hoe ik moet kijken
mijn grote wens is iets op Henriëtte te lijken*

Bep van Oosten

Historisch Gezelschap "J. Kloos"

Op de jl. Ledenvergadering is de oprichting van een historisch gezelschap aangekondigd. Om de grote Noordwijkse geschiedkundige te eren, heeft dit gezelschap de naam J. Kloos meegekregen.

Tom Verburg

Dit gezelschap kan zelf leden uitnodigen, aanmelden kan ook.

Waarom een historisch gezelschap?

In onze dorpskern zijn nogal wat mensen met de geschiedenis van bijv. hun huis bezig. Vaak brengt het restaureren van een wat ouder huis de vraag met zich mee: hoe zag het er vroeger uit, wat voor mensen hebben er in gewoond, of wat was ervóór?

Het bestuderen van oude stukken kan problemen met zich mee brengen: vaak zijn de handschriften moeilijk leesbaar, is het woordgebruik onbegrijpelijk. Waar vindt je de stukken, welke archieven kun je raadplegen, en hoe schrijf je ergens een leuk stuk over. Als geboren Noordwijker weet je weer zaken die een ander niet weet, en zo zijn er tal van zaken op te lossen. Bovendien is het leuk om te weten waar anderen mee bezig zijn, of is het gewoon aardig om met anderen over geschiedenis en Noordwijk te bomen.

Juist door uitwisseling van ervaringen en ideeën kun je weer eens op een ander spoor worden gezet, kan iemand je helpen met oude handschriften enz..

Het historisch gezelschap beoogt niet om elke maand bijelkaar te komen, hoewel je best af en toe eens een spreker of deskundige (mevr. De Moor?) kunt uitnodigen. Elkaar weten te vinden als je iemand nodig hebt is één van de belangrijkste kanten van het historisch gezelschap. Ook mikken we niet op een groot aantal leden.

Uiteraard hoopt de redactie van Kernpunten regelmatig artikelen van "Kloos" te kunnen afdrucken.

"Kloos" beoogt geen doublure van het Genootschap Oud Noordwijk te worden. Dat is heel anders gericht, en heeft een ander doel. Wél hoopt "Kloos" op een vruchtbare samenwerking waar nodig met het GON.

Belangstellenden kunnen zich opgeven bij Madeleine van Dijk, Voorstraat 60 (behalve wie dat al gedaan heeft, natuurlijk).

J. Kloos

Werkgroep Cultuur en Evenementen

De werkgroep is het afgelopen half jaar druk bezig geweest met de Markt onder de Linden te organiseren. Komende week op het Lindenplein zal dit evenement plaats vinden. De aankondiging treft U aan als bijlage in dit blad. Jammer is het dat Annelies van der Ree de werkgroep heeft moeten verlaten. Studieplichten nemen haar de komende tijd te veel in beslag. We danken Annelies voor haar inzet en wensen haar succes bij de studie.

Brigitte Duyndam uit de Wilhelminastraat is bereid gevonden om tot de werkgroep toe te treden. Hetgeen wij zeer waarderen. Mensen met enthousiasme zijn overigens altijd welkom.

Als de zomermarkt achter de rug is, zal de werkgroep zich wederom vol ijver op de Kerstmarkt storten, die dit jaar op 12 en 13 december gehouden wordt.

Zien we U allen op de a.s. markt?

dorpskern in 't kort - dorpskern in 't kort -

Hartverwarmend...

Hartverwarmend is het feit dat er in onze dorpskern de afgelopen tijd veel restauratiewerkzaamheden zijn uitgevoerd. De toren van de Grote Kerk, de schuur op het landgoed Calorama, de huizen van de families Tuyn, Van Hall en Israël, allen hebben zij een in het oogspringende opknapbeurt gekregen. In het oog springend, doch minder hartverwarmend, zijn ook de veranderingen op de plek van het voormalig Buijze-complex. Het beoogde resultaat is duidelijk achtergebleven bij de gewekte verwachtingen. Hopelijk komt het oude postkantoor er beter vanaf! Hier ligt weer een duidelijk bewijs, dat panden in een oude kern als de onze, beter in de liefdevolle handen van een particulier kunnen vallen dan in die van een projectontwikkelaar. In een gebied dat aangewezen is om beschermd te worden gaat het immers om het conserveren van datgene wat er is, wat tegelijkertijd inhoudt dat zulk een gebied geen toevoegingen uit de moderne tijd (lees: bebouwing op plaatsen waar die niet is) behoeft.

De Wilhelminaboom

Naast de recent geplante Beatrixboom is onze gemeente ook nog een Wilhelminaboom rijk. Velen van U weten misschien niet eens waar deze mooie Lindeboom staat. Enigszins aan het oog onttrokken van de voorbijganger prijkt deze boom in het Wilhelminahofje aan de Pickéstraat. Wel een passende plaats voor zo'n boom, ware het niet dat het hofje er wat minder verzorgd bijligt. De boom heeft ook nog een gedenkplaat. Deze plaat doet in eerste instantie aan een verzakte grafzerk denken waarvan het opschrift ook al bijna niet meer leesbaar is. Jammer. Wie doet daar eens wat aan?

Brugleuning

Van het Wilhelminahofje is het slechts een paar stappen naar de plek waar vroeger de brug over de toenmalige wetering was. Het enige wat ons daar nu nog aan herinnerd is de brugleuning zoals die daar te vinden is, haveloos en een beetje krom. Een aardig ornament op deze zeer oude plek van ons dorp en het waard om zorgvuldig instand gehouden te worden. Een schilderbeurt is zeer noodzakelijk!

Muur

Tegenover de ingang van het Wilhelminahofje bevindt zich een andere bezienswaardigheid. Hier staat een van de zeer oude muren die men op enkele plaatsen in ons dorp nog tegenkomt. Deze muur echter, is aan de binnenkant geheel met huislook begroeit. Huislook om de boze geesten te weren, zoals men dat elders op daken van vnl. boerderijen wel tegenkomt.

De brievenbus

Op verzoek van onze vereniging heeft de PTT onlangs de brievenbus verplaatst. Stond deze tegenover het oude postkantoor; men kan haar nu vinden om de hoek op het Lindenplein. Een wat ruimer bemeten plek.

dorpskern in 't kort - dorpskern in 't kort -

dorpskern in 't kort - dorpskern in 't kort - Plantenbakken

Twee tot drie maal per jaar worden de gemeentelijke plantenbakken gevuld. Eénmaal in het vroege voorjaar met violen, éénmaal aan het begin van de zomer met zomerplanten en soms nog eens in de herfst met wintergoed. Mooi of niet mooi, smaken verschillen nu eenmaal op dat gebied. Naargeestige plekken krijgen op die manier een vrolijker aanzien en andere, al van zichzelf mooie plaatsen worden zo nog eens extra benadrukt. Die laatste zijn in onze oude dorpskern rijkelijk voorhanden en wellicht daarom wordt ons gebied altijd zo ruim van deze bakken voorzien. Eén ding blijft echter raadselachtig. De manier van rangschikken. Een slalomparcours op de stoep naast de Grote Kerk kan toch niet de bedoeling zijn?

Het Hof van Holland

Tweeëntwintig mei j.l. was het al weer tien jaar geleden dat de heer en mevrouw Van den Anker het Hof van Holland overnamen. Ogen-schijnlijk heeft dit oude, van 1650 daterende etablissement weinig veranderingen ondergaan. Doch zij die er wel eens vertoeven kunnen ervan getuigen dat het een bruisende onderneming is. Veel noodzakelijke aanpassingen en modernisering zijn de afgelopen jaren doorgevoerd zonder het karakter aan te tasten. De luwte van de beide kerken en de intimiteit van de Voorstraat met zijn eeuwenoude monumentale panden, dragen er nog eens extra aan bij dat het Hof van Holland zich het meest sfeervolle hotel van Noordwijk kan noemen met een gerenommeerd a la carte restaurant en een gezellig terras.

dorpskern in 't kort - dorpskern in 't kort -

VERSLAG JAARLIJKSE ALGEMENE LEDENVERGADERING D.D. 2 APRIL 1990.

*Door Mr F.E. Boonstra,
secretaris.*

Deze keer werd de vergadering gehouden in het Hof van Holland. De belangstelling was overweldigend: vele leden toonden door hun komst terecht belangstelling voor het wel en wee van onze vereniging.

Centraal in de vergadering stond het feit dat de heer J.J. de Mooy, na enkele jaren met verve de voorzittershamer te hebben gehanteerd, zich genoodzaakt zag deze wegens gezondheidsredenen neer te leggen.

Uiteraard blijft de heer de Mooy een prominent lid van onze vereniging en een wakend oog over het Lindenplein.

Nadat de notulen van de voorgaande jaarvergadering, zoals gepubliceerd in Kernpunten nr. 11 zijn goedgekeurd, en de voorzitter vast stelt dat geen stukken zijn ingekomen, komt het financieel jaarverslag van het boekjaar 1989 aan de orde.

Allereerst verzoekt één van de leden om in het vervolg naast de cijfers van het afgelopen boekjaar, ook de cijfers van het daaraan voorafgaande boekjaar te vermelden, zodat op eenvoudige wijze twee opeenvolgende boekjaren kunnen worden vergeleken. De penningmeester zegt toe dit verzoek in overweging te zullen nemen.

Voorts wordt de vraag gesteld waarom de rente-inkomsten zo laag zijn, terwijl het boekjaar toch sluit met een hoog positief saldo. De penningmeester legt daarop uit dat het positief saldo pas aan het eind van het jaar is ontstaan, vanwege de inkomsten van de kerstmarkt.

Op verzoek van de voorzitter deelt de kascommissie, bij monde van de heer W. de Mooy, mee dat zij de boekhouding wederom heeft gecontroleerd en in orde bevonden, waarna de vergadering de penningmeester déchargeert. De leden van de kascommissie, de heren Ruijs en W. de Mooy worden wederom met algemene stemmen voor het komend jaar benoemd.

Vervolgens wordt in het kader van de verslaggeving van de werkgroepen de beleidsvisie van de vereniging besproken, welke in de voor de jaarvergadering speciaal uitgegeven Kernpunten door het bestuur zijn gepubliceerd.

Een toelichting wordt gevraagd op het standpunt van de vereniging t.a.v. appartementenbouw, de verkeersproblematiek en de groenvoorziening.

Het nadeel van het geschikt maken van grote panden voor appartementen, zoals het zg. Buijzepad en het voormalig postkantoor, is dat het aantal huishoudens groter wordt dan waarop bijv. de Voorstraat is ingericht, hetgeen een nadelig effect heeft op de verkeers- en parkeerproblematiek van de straat. Verder verandert door dit gewijzigd gebruik van de panden ook het karakter van de straat.

De heer Kemper voegt hieraan nadrukkelijk toe dat het geenszins de bedoeling van de vereniging is om veranderde stedenbouwkundige opvattingen tegen te houden, maar wel om de betrokken instanties en bewoners bewust te maken van die veranderingen, zodat een bewuste keuze wordt gemaakt.

Voorts wordt in dit verband nog gewezen op de afwezigheid van gemeentelijk beleid, c.q. het aanschrijfbeleid, van de Gemeente t.a.v. in verval geraakte panden. Het bestuur wordt verzocht om er bij de Gemeente op aan te dringen het aan-

schrijfbeleid te verscherpen.

T.a.v. de verkeersproblematiek wordt door vele leden geklaagd dat de politie niet bereid is actief op te treden tegen foutparkeerders, wanneer de burgers dat verzoeken.

Uitvoerig wordt gesproken over het verkeerscirculatieplan en de herinrichting van de Voorstraat, voor zover deze nog niet is gerealiseerd. De heer Kemper deelt mee dat het overleg tussen de Gemeente, de vereniging en verdere belangengroeperingen nog niet is afgerond. Toegezegd wordt dat de leden zullen worden geïnformeerd, zodra dat mogelijk is.

De armetierige inrichting van de Florahof komt vervolgens ter sprake bij het hoofdstuk groenvoorziening. De secretaris deelt mee dat de overgrote meerderheid van de omwonenden bij het gemeentebestuur een petitie heeft ingediend, welke een verzoek inhoudt tot direct overleg omtrent een zodanige inrichting, waarbij, uitgaande van de kleinschaligheid van de Hof, enerzijds speelruimte wordt geboden aan de allerkleinste kinderen, doch anderzijds zodanig gevarieerd wordt ingericht dat het de groenvoorziening en het straatmeubilair op een niveau brengt dat een dorp, dat zich zo graag laat typeren als bloemenbadplaats, waardig is! Overigens is het betreurenswaardig dat het gemeentebestuur het nog niet nodig heeft geacht op deze petitie in enigerlei vorm te moeten reageren.

Nadat de voorzitter heeft vastgesteld dat zich t.a.v. de door het bestuur voorgedragen nieuwe bestuursleden, geen tegenkandidaten hebben gemeld, wordt het bestuur, met als nieuwe voorzitter de heer A.W. Verburg en nieuw bestuurslid voor de werkgroep R.O. de heer D.J. den Haan, bij acclamatie door de vergadering benoemd.

Nadat de nieuwe voorzitter de heer de Mooy, onder uitreiking van het bekende wijnglas met daarin de dorpspomp gegraveerd, als dank voor bewezen diensten heeft overhandigd en de rondvraag is gepasseerd, wordt het formele gedeelte van de vergadering gesloten.

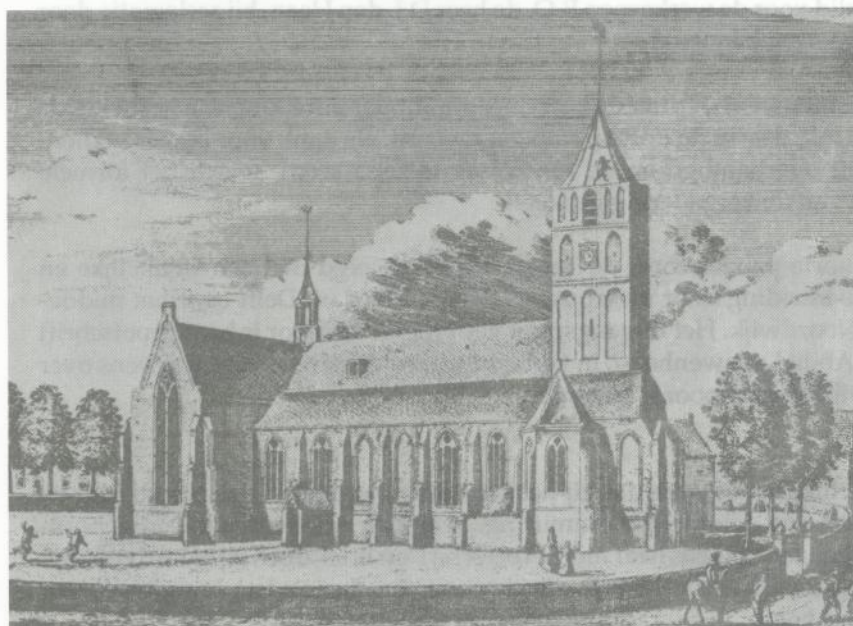
Na een korte pauze wordt de vergadering vervolgd met een smakelijke en boeiende inleiding door mevrouw Drs G. de Moor uit Delft over het middeleeuws Noordwijk. Het uitgangspunt voor mevr. de Moor is haar proefschrift over de Abdij Leeuwenhorst, in verband waarmee zij heel veel gegevens over Noordwijk op het spoor is gekomen.

Opmerkelijk daarbij was dat zij heeft moeten vaststellen dat Noordwijk bij gebrek aan een deugdelijke ommuring, vele malen is overvallen en geplunderd, de geuzen volgens haar niet het eerst bij Den Briel, doch bij Noordwijk zijn geland en tenslotte dat Noordwijk de eerste en dus oudste brandweer van Nederland heeft.

Suggesties

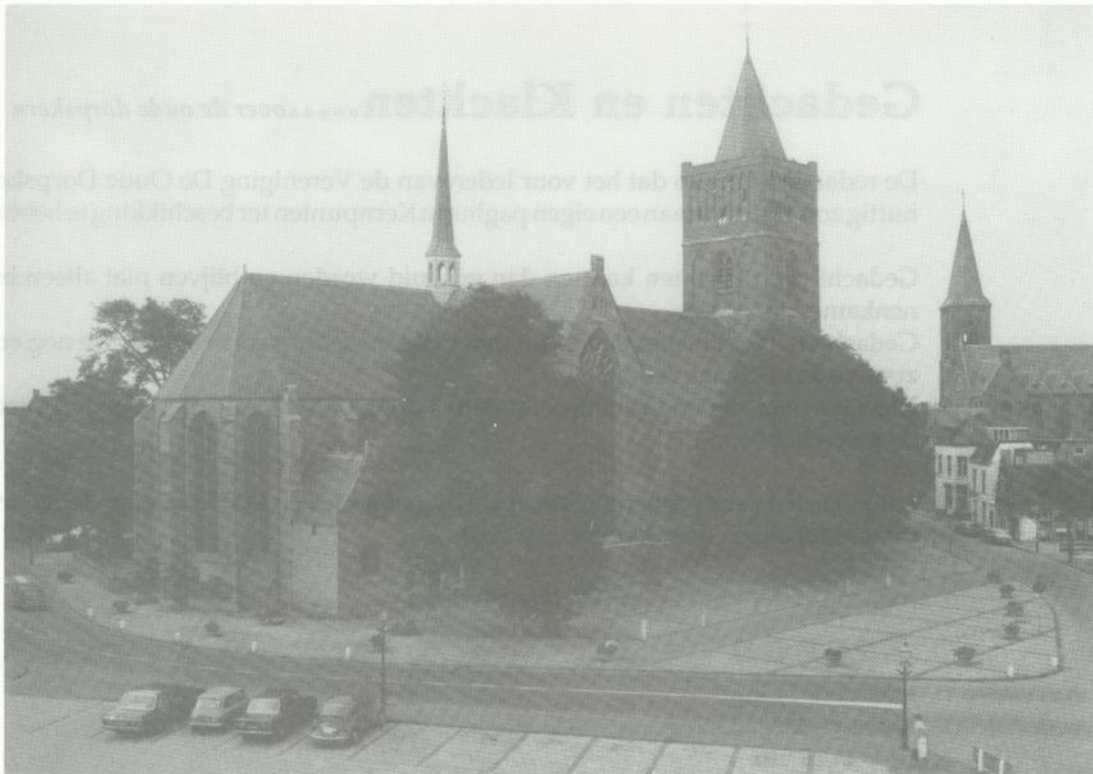
Eens was er een bruggetje aan het einde van de Voorstraat over de Woensdagse Wetering. Zou het niet de moeite lonen om daar, waar de Voorstraat toch al smal is, dit bruggetje in efe te herstellen?

Tom Verburg

Eens was de Grote of St. Jeroenskerk helemaal ommuurd. Nu hangen er aan de Noord-West kant alleen maar kettingen. Het hele kruispunt daar heeft niets intiems, het is een tochtig gat. Als je de muur weer zou doortrekken, zoals die daar vroeger gestaan heeft, zou je daar misschien iets van een tuin met bankjes kunnen maken. Misschien zou op zachte zomeravonden Excelsior daar in een muziektent kunnen musiceren.

Dan nog eens voortbordurend op deze omgeving. Aan de H.Geestweg staan al enkele aanleunwoningen bij Sint Jeroen. Aan de Zeestraat staan er ook een paar. Is het niet mogelijk langs de bocht de elders geplande aanleunwoningen te bouwen? De straat wordt er gezelliger door en de Jemo-winkeliers houden hun parkeerterrein. Het zal wel ten koste gaan van een stuk tuin van Sint Jeroen, maar wellicht kan dat elders gecompenseerd worden, bijv. in de nieuwe kerktuin....

De grote of St. Jeroenskerk, "iets" recenter, maar toch weer even terug.

Deze slager is er al lang niet meer. In dit pand, ondanks de verbouwing wel herkenbaar, slacht en snijdt tegenwoordig slager Knijnenburg, alweer 25 jaar

Gedachten en Klachten.....over de oude dorpskern

De redactie dacht zo dat het voor leden van de Vereniging De Oude Dorpskern nuttig zou zijn voortaan een eigen pagina in Kernpunten ter beschikking te hebben.

Gedachten en klachten kunnen dan gespuid worden en blijven niet alleen binnenkamers hoorbaar.

Gedachten over hoe het nu verder moet met onze dorpskern en wat we nog eens zouden kunnen aanvatten.

Klachten over slepende wantoestanden of dreigende ellende die velen nog niet in de gaten hebben.

Laten we het eens proberen. Stuur U Uw *gedachten* en *klachten* naar de redactie (maar niet alleen over hondepoep svp).

redactieadres: Voorstraat 109, Noordwijk.

Agenda

maandag 11 juni
bestuursvergadering
tijd: 20.15 uur
plaats: Royal

zaterdag 23 juni én
zondag 24 juni
"Markt onder de Linden"
tijd: 10.00 tot 17.00 uur op zaterdag
en 13.00 tot 17.00 uur op zondag
plaats: Lindenplein

maandag 2 juli
bestuursvergadering
tijd: 20.15 uur
plaats: Royal

dinsdag 3 juli
informeel treffen voor alle leden van de vereniging
tijd: 21.30-22.30 uur
plaats: Royal

dinsdag 7 augustus
informeel treffen voor alle leden van de vereniging
tijd: 21.30-22.30 uur
plaats: Royal

maandag 3 september
bestuursvergadering
tijd: 20.15 uur
plaats: Royal

dinsdag 4 september
informeel treffen voor alle leden van de vereniging
tijd: 21.30-22.30 uur
plaats: Royal, met levende muziek !

maandag 1 oktober
bestuursvergadering
tijd: 20.15 uur in Royal